

Vergaderjaar 1995–1996

24 463

Wijziging van enkele belastingwetten (belastingplan 1996)

Nr. 8

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 17 november 1995

Het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd.

A

In **ARTIKEL X**, onderdeel C, wordt «de op de voet van de artikelen 22, 23 en 23a verschuldigde belasting» vervangen door: de op de voet van de artikelen 22, 23 en 23a of krachtens artikel 28 verschuldigde belasting.

B

Na **ARTIKEL XI** worden twee nieuwe artikelen ingevoegd, luidende:

ARTIKEL XIA

De Wet op de accijns wordt als volgt gewijzigd.

A. In **artikel 2** wordt, onder vernummering van het zesde lid tot zevende lid, een nieuw zesde lid ingevoegd, luidende:

6. Bij ministeriële regeling kan, onder daarbij te stellen voorwaarden, voor minerale oliën waarvoor in artikel 27 geen tarief is vermeld, ontheffing worden verleend van de formaliteiten, bedoeld in het vijfde lid.

B. In **artikel 2a** wordt, onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid, een nieuw vierde lid ingevoegd, luidende:

4. Artikel 2, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

C. In **artikel 2g** wordt, onder vernummering van het derde lid tot vierde lid, een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. Artikel 2, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

D. In **artikel 5**, derde lid, onderdeel c, wordt «accijnsgoederen» vervangen door: bier en wijn.

ARTIKEL XIB

In **ARTIKEL XXIII**, onderdelen DA.2, DB.1 en DB.2, van de Invoeringswet Douanewet wordt «artikel 2, eerste lid, onderdeel a» vervangen door: artikel 2, tweede lid, onderdeel a.

Toelichting

Algemeen

De onder A opgenomen wijziging betreft een kleine technische aanvulling.

Voorts zijn onder B twee nieuwe artikelen ingevoegd.

Met betrekking tot de Wet op de accijns zijn nog twee onderwerpen opgekomen die aanleiding geven tot aanpassing van die wet. Het eerste onderwerp betreft het uitvoering kunnen geven aan bilaterale afspraken tussen lid-staten van de EU met betrekking tot vereenvoudiging van de controle op de verzending van bepaalde minerale oliën (ARTIKEL XIA, onderdelen A, B en C). Het tweede onderwerp betreft het vervaardigen van accijnsgoederen door particulieren voor eigen verbruik (ARTIKEL XIA, onderdeel D). Zoals hierna is toegelicht, is de ontheffing die daarvoor in de Wet op de accijns is opgenomen ruimer dan op grond van de desbetreffende EU-richtlijnen is toegestaan.

Voorts is gebleken dat in de Invoeringswet Douanewet een verwijzingsfout is geslopen. Deze fout wordt ingevolge ARTIKEL XIB hersteld.

A. ARTIKEL X, onderdeel C

Met deze technische aanvulling wordt bereikt dat de in dit artikel opgenomen sanctiebepaling ook van toepassing is op beleggingsinstellingen als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

B. ARTIKEL XIA, onderdelen A, B en C

Bij de Wet van 28 juni 1995 tot wijziging van de Wet op de accijns is de zogenoemde tweede vereenvoudigingsrichtlijn accijns¹ in de Wet op de accijns geïmplementeerd. Op grond van artikel 2, tweede lid, van die richtlijn is, op Nederlands initiatief, aan de structuurrichtlijn minerale oliën² een artikel 2bis, derde lid, toegevoegd op basis waarvan lid-staten voor bepaalde minerale oliën bilateraal kunnen overeenkomen deze in het verkeer tussen die lid-staten vrij te stellen van de ingevolge de horizontale richtlijn accijns³ voorgeschreven controlemaatregelen. Het gaat hierbij om minerale oliën die worden gebruikt anders dan als motorbrandstof of als brandstof voor verwarming en waarvoor geen accijnstarief is vastgesteld. Om dergelijke bilaterale afspraken voor Nederland te kunnen effectueren, strekken de onderhavige wijzigingen in de Wet op de accijns ertoe het mogelijk te maken dat bij ministeriële regeling onder daarbij te stellen voorwaarden, aan vergunninghouders van een accijnsgoederenplaats machtiging wordt verleend het administratief geleidedocument achterwege te laten voor deze minerale oliën voor zover deze worden verzonden naar een belastingentrepot, een geregistreerd bedrijf of een niet-geregistreerd bedrijf in een andere lid-staat. De controle op dergelijke goederenbewegingen zal dan plaatsvinden aan de hand van de administraties van de betreffende vergunninghouders. Als een bij ministeriële regeling te stellen voorwaarde zal gelden dat tijdens het vervoer een

¹ Richtlijn 94/74/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 december 1994 tot wijziging van Richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, Richtlijn 92/81/EEG betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën en Richtlijn 92/82/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën (PbEG L 365).

² Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (PbEG L 316).

³ Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PbEG L 76).

vrachtbescheid of een ander vervoersdocument zal kunnen worden getoond. Voorts dient de vergunninghouder bij de aangifte een opgaaf te doen van de in het tijdvak waarop de aangifte betrekking heeft zonder accijnsgeleidedocument overgebrachte accijnsgoederen.

Overeenkomstig hetgeen is vermeld in de Nota naar aanleiding van het verslag bij de Wet tot wijziging van de Wet op de accijns (Kamerstukken II 1994/95, 24 153, nr. 6) is, in overleg met het bedrijfsleven, met voortvarendheid gewerkt aan de hiervoor bedoelde administratieve afspraken. Zowel met België, Luxemburg als Duitsland zijn deze afspraken vrijwel afgerond.

B. ARTIKEL XIA, onderdeel D

Onder het regime van de tot 1 januari 1992 geldende accijnswetgeving werd toegestaan dat particulieren voor eigen verbruik alcoholvrije dranken, bier en wijn mochten vervaardigen zonder dat zij werden betrokken in de accijnsheffing, c.q. tegen hen strafrechtelijk werd opgetreden. Bij de herstructurering van de accijnswetgeving met ingang van 1 januari 1992 (de Wet op de accijns) is dat beleid formeel in de wet vastgelegd en, in lijn met de herstructurering, van toepassing geworden op alle accijnsgoederen. Dit is onder meer gebeurd ter voorkoming van praktische problemen, zoals bij het vermengen door particulieren van verschillende accijnsgoederen met een verschillend accijnsregime dat formeel gezien ook als vervaardiging zou moeten worden aangemerkt. In de met ingang van 1 januari 1993 van kracht geworden zogenoemde structuurrichtlijnen alcoholaccijns¹, minerale oliën² en tabaksaccijns³ is evenwel uitsluitend een dergelijke voorziening opgenomen voor door particulieren voor eigen verbruik vervaardigd bier, wijn en andere gegiste dranken dan bier en wijn (artikelen 6, 10 en 14 van de structuurrichtlijn alcoholaccijns). Dergelijke vrijstellingsbepalingen, die feitelijk zien op «echte vervaardiging», zijn niet voorzien voor de andere accijnsgoederen. Dit onderdeel strekt ertoe de ontheffing van het verbod tot het vervaardigen van accijnsgoederen door particulieren voor eigen verbruik, in lijn met de Europese regelgeving, te beperken tot bier en wijn (onder wijn worden in de Wet op de accijns mede begrepen de andere gegiste dranken).

B. ARTIKEL XIB

Dit artikel strekt ertoe een onjuistheid te herstellen in de wijziging van artikel 22a van de Wet op de omzetbelasting 1968 zoals deze is opgenomen in artikel XXIII van de Invoeringswet Douanewet.

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

¹ Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van de Europese Economische Gemeenschappen van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken (PbEG L 316).

² Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van de Europese Economische Gemeenschappen van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën (PbEG L 316).

³ Richtlijn 72/464/EEG van de Raad van de Europese Economische Gemeenschappen van 19 december 1972 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten (PbEG L 303), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/78/EEG van 19 oktober 1992 (PbEG L 316).